

OPINIA

Dnia 26 października 2023 r.

st. szer. rez. J. S., skazanego prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt So. 4/19, w stosunku do skazanego utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2021 r., sygn. akt I KA 7/21, za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 230a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, z potrąceniem 5% miesięcznego zasadniczego uposażenia. Orzeczono również wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Wiesław Kozielowicz

zaopiniował negatywnie

prośbę skazanego st. szer. rez. J. S. o ułaskawienie.

UZASADNIENIE

Skazany wymienionym wyżej wyrokiem złożył prośbę o ułaskawienie poprzez zatarcie skazania z upływem roku od daty wykonania kary ograniczenia wolności. W uzasadnieniu podniósł, że orzeczoną karę ograniczenia wolności – po zmianie sposobu jej wykonywania na nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne – wykonał sumiennie. W okresie odbywania kary nie wszedł w konflikt z prawem. Prawidłowo funkcjonuje w społeczności lokalnej. Jest jedynym żywicielem rodziny i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Pozostaje bez stałego zatrudnienia, a fakt uprzedniej karalności utrudnia mu podjęcie zatrudnienia na warunkach umowy o pracę. Na etapie postępowania ułaskawieniowego przed Sądem odwoławczym skazany uzupełnił swoją prośbę, deklarując zamiar powrotu do służby wojskowej, czemu na przeszkodzie stoi jedynie jego karalność.

W ocenie Sądu Najwyższego brak jest podstaw do pozytywnego zaopiniowania prośby skazanego.

Zgodnie z art. 563 k.p.k., rozpoznając prośbę o ułaskawienie sąd w szczególności ma na względzie zachowanie się skazanego po wydaniu wyroku, rozmiary wykonanej już kary, stan zdrowia skazanego i jego warunki rodzinne, naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, a przede wszystkim szczególne wydarzenia, jakie nastąpiły po wydaniu wyroku.

Patrząc z tej perspektywy na sytuację skazanego, stwierdzić trzeba, iż występując z prośbą o ułaskawienie, nie wykazał on, aby po wydaniu wyroku nastąpiły jakiegokolwiek szczególne wydarzenia, które przemawiałyby za wcześniejszym zatarciem skazania.

Bez wątplenia to, że skazany wykonał sumiennie nałożony na niego obowiązek pracy i przestrzegał porządku prawnego, świadczy o nim pozytywnie, a ocena ta znalazła odzwierciedlenie w korzystnym dla niego orzeczeniu Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 31 marca 2023 r., sygn. akt II Ko 636/23, którym w trybie art. 83 k.k. zwolniono go z reszty kary ograniczenia wolności. Okoliczności te nie są jednak niczym nadzwyczajnym i nie sposób traktować ich w kategoriach szczególnych wydarzeń w rozumieniu art. 563 k.p.k.

Jest też rzeczą oczywistą, że karalność skazanego może mu utrudniać podjęcie pracy spełniającej jego oczekiwania czy też uniemożliwiać powrót do służby wojskowej. Są to jednak naturalne konsekwencje popełnienia przestępstwa, za które został skazany i nic nie wskazuje na to, aby dla skazanego i jego rodziny stanowiły one uciążliwość, którą ze względów humanitarnych trudno byłoby zaakceptować.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy zaopiniował prośbę skazanego negatywnie.

[SOP]

[ms]